

Син шевця

Ukrainsk og norsk bokmål

Польське оповідання

Skomakersønnen

- en polsk fortelling

Жив-був один хлопчик зі своїм батьком, який був шевцем. Батько був запальний і весь час кричав на хлопчика. Одного разу батько так розлютився, що вигнав свого сина з дому.

Det var en gang en gutt som bodde sammen med sin far som var skomaker. Faren var en sinnatagg og kjeftet på gutten hele tida. En dag ble faren så sint, at han kastet ut gutten sin hjemmefra.

Хлопець взяв з собою лише трохи хліба, та й зник у блакиті. Він йшов і йшов, поки не дійшов до лісу. Йшов він кущами та хащами, аж нарешті так утомився, що ліг відпочити.

Gutten fikk bare med seg litt brød, og dro sin vei. Han gikk og gikk, helt til han kom til en skog.

Han gikk gjennom busker og kratt, og til slutt ble han så sliten at han la seg ned for å hvile.

Раптом він побачив багато мурах, які бігали в усіх напрямках, вони врізалися один в одного, і це був справжній хаос. "Що трапилось?" — подумав хлопець.

Plutselig så han masse maur som løp rundt til alle kanter, de krasjet med hverandre og det var virkelig kaos.

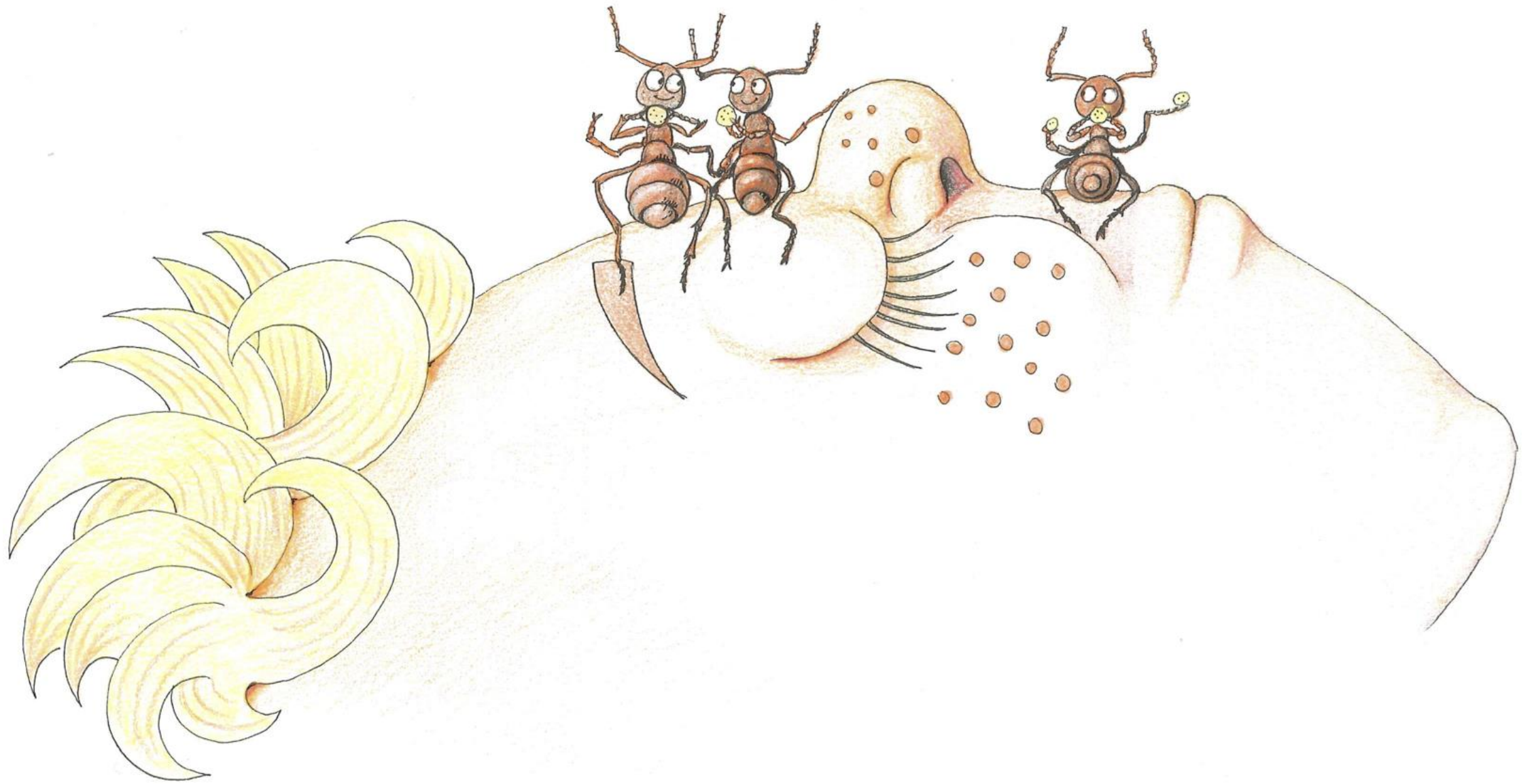
«Hva har skjedd?» tenkte gutten.

"Ага!" Хлопець побачив мурашник, який був зруйнований . «Я знаю, як це — втратити дім», — сказав хлопець, змітаючи землю на місці. Потім він дістав із кишені жменю хлібних крихт і посипав ними мурах.

«Aha!» Gutten så at det var en maurtue som var ødelagt. «Jeg vet hvordan det er å miste hjemmet sitt,» sa gutten, og feiet jorda tilbake på plass.

Deretter tok han en håndfull med brødsmuler ut av lomma og strødde det rundt til maurene.

Поки мурахи їли хліб, хлопець ліг і заснув.

Mens maurene spiste brød, la gutten seg ned og sovnet.

Наступного дня хлопець прокинувся і зібрався йти далі. Аж тут мурахи зібралися навколо нього і сказали: «Дякуємо, що ти був добрим і порядним, ми тебе ніколи не забудемо. Ми обіцяємо прийти тобі на допомогу». — «Як ви збираєтесь мені допомогти?» — усміхаючись, сказав хлопець і пішов далі.

Neste dag våknet gutten og gjorde seg klar til å dra videre.

Da samlet maurene seg rundt ham og sa: «*Takk for at du var snill og grei, vi skal aldri glemme deg. Vi lover å komme og hjelpe deg*».

«*Hvordan skal dere hjelpe meg?*» sa gutten smilende og fortsatte på sin vei.

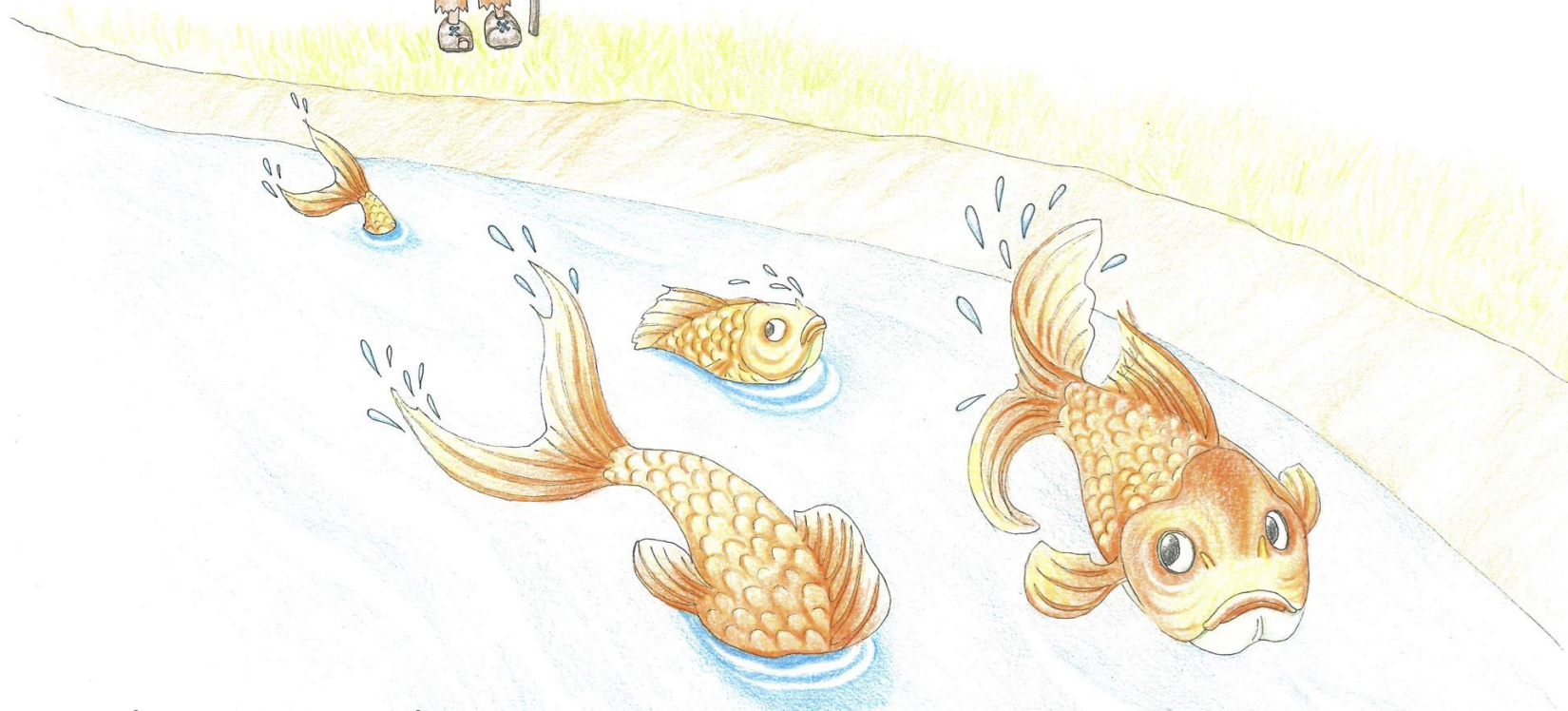

Йшов він полями та лугами, аж поки не натрапив на річку — повну рибок — золотих рибок!

Han gikk gjennom skog og mark, helt til han kom til en elv - full av fisk - gullfisk!

Коли золоті рибки побачили хлопця, вони дуже злякалися. Вони думали, що хлопець їх зловить і з'їсть. Тому вони почали швидко розпливатися. «Я знаю, як це — бути змушеним покинути свій дім», — сказав хлопчик. Потім він дістав із кишені жменю хлібних крихт і кинув їх у воду.

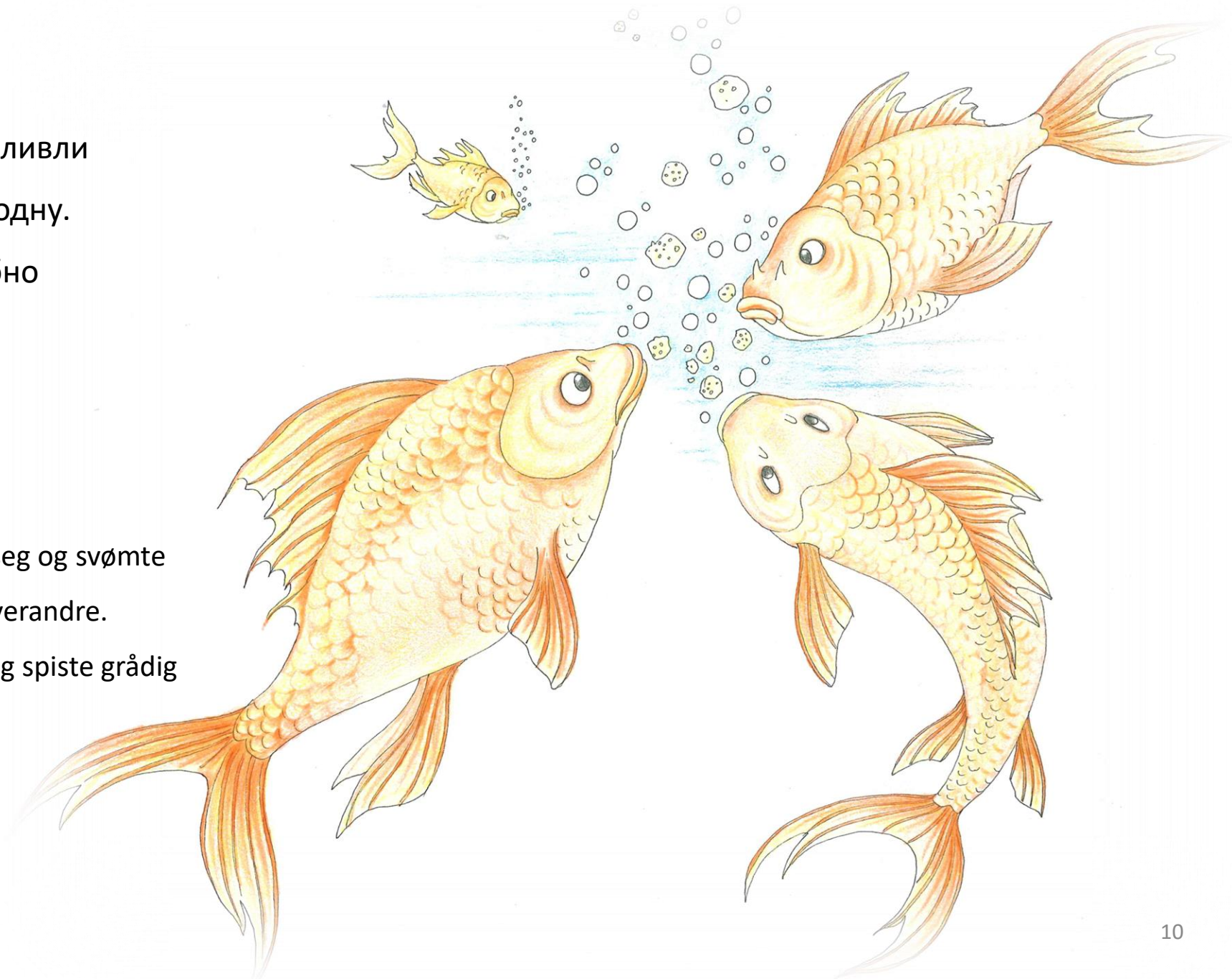
Da gullfiskene så gutten, ble de så redde. De trodde at gutten skulle fange dem og spise dem opp.

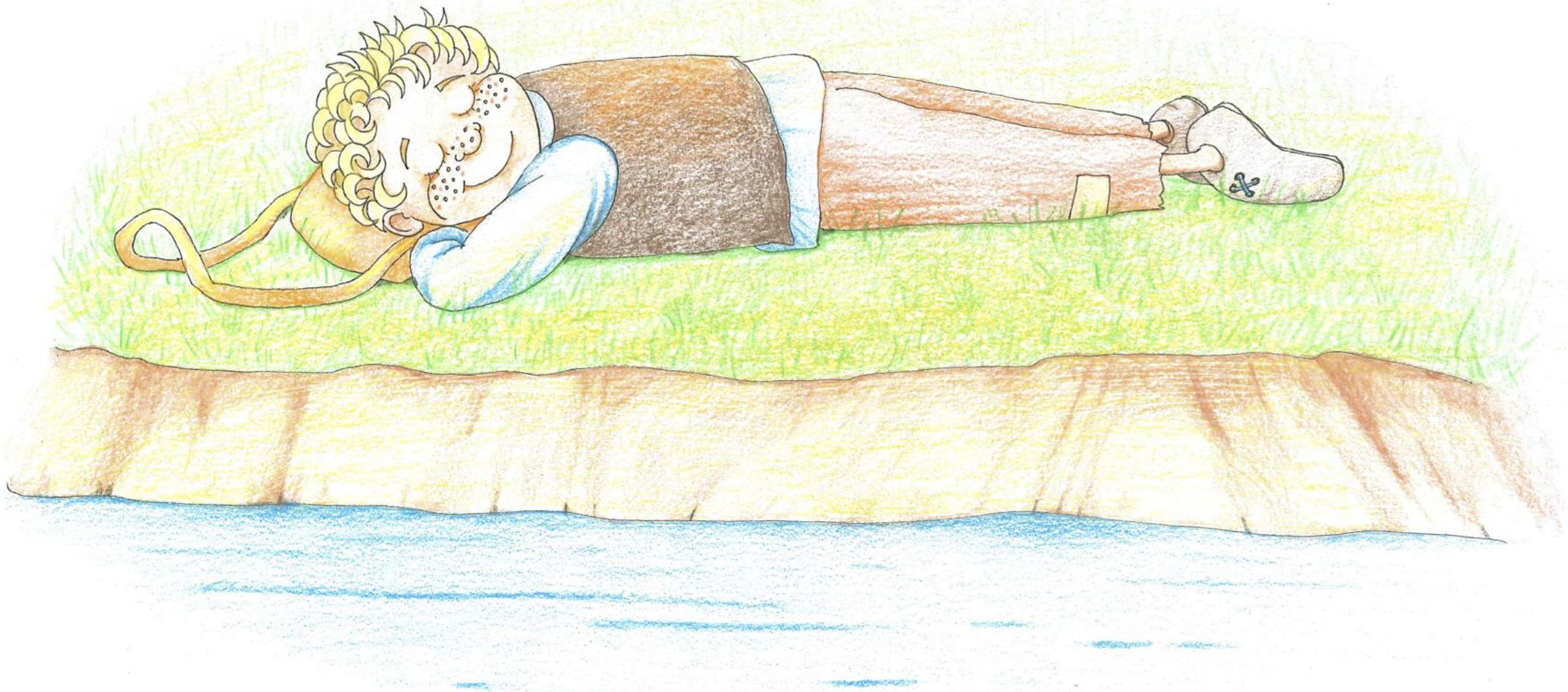
Dermed begynte de å svømme fort av sted. «Jeg vet hvordan det er å måtte forlate sitt hjem,» sa gutten.

Dermed tok han en håndfull med brødsmuler ut av lomma si og kastet det ned i vannet.

Риби відчули запах хліба,
повернулися і швидко попливли
назад, вриваючись одна в одну.
Вони билися за їжу і жадібно
з'їдали все відразу.

Fiskene luktet brødet, snudde seg og svømte
fort tilbake mens de krasjet i hverandre.
De begynte å slåss om maten og spiste grådig
opp alt sammen.

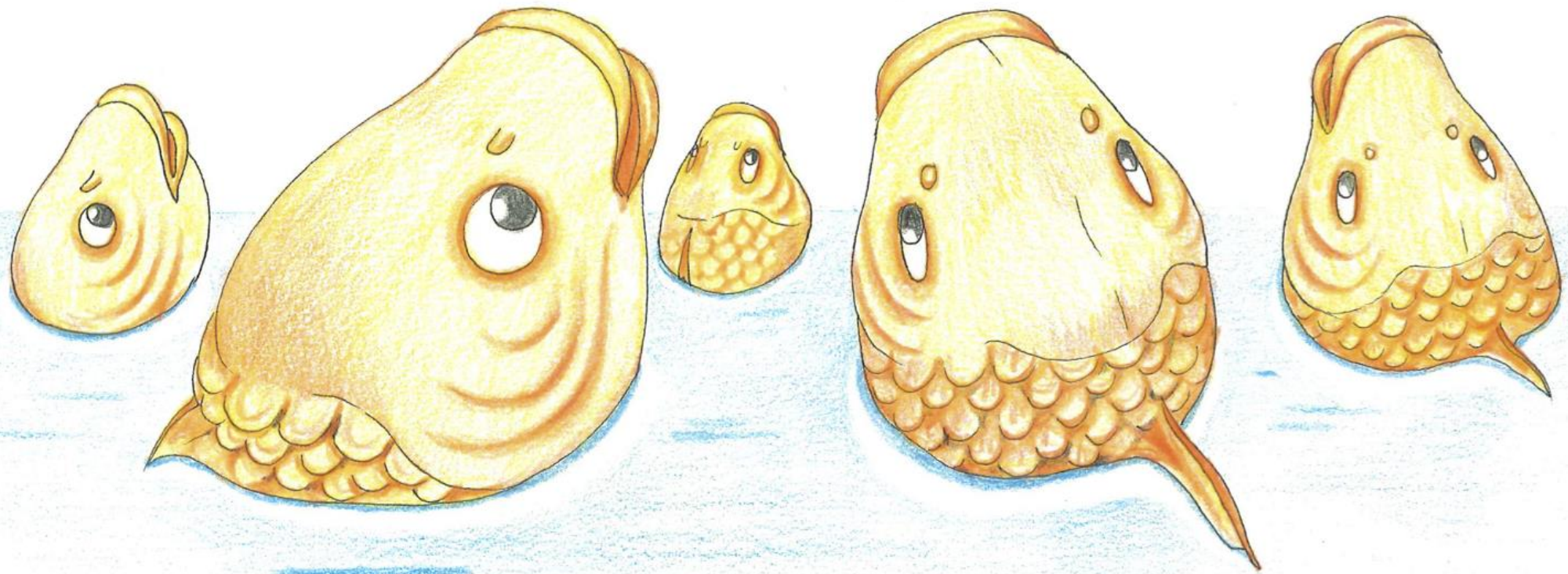
Хлопець посміхнувся, а потім ліг і заснув.

Gutten smilte, la seg ned og sovnet.

Наступного дня
хлопець прокинувся і
зібрався йти далі.

Neste dag våknet gutten og
gjorde seg klar til å dra videre.

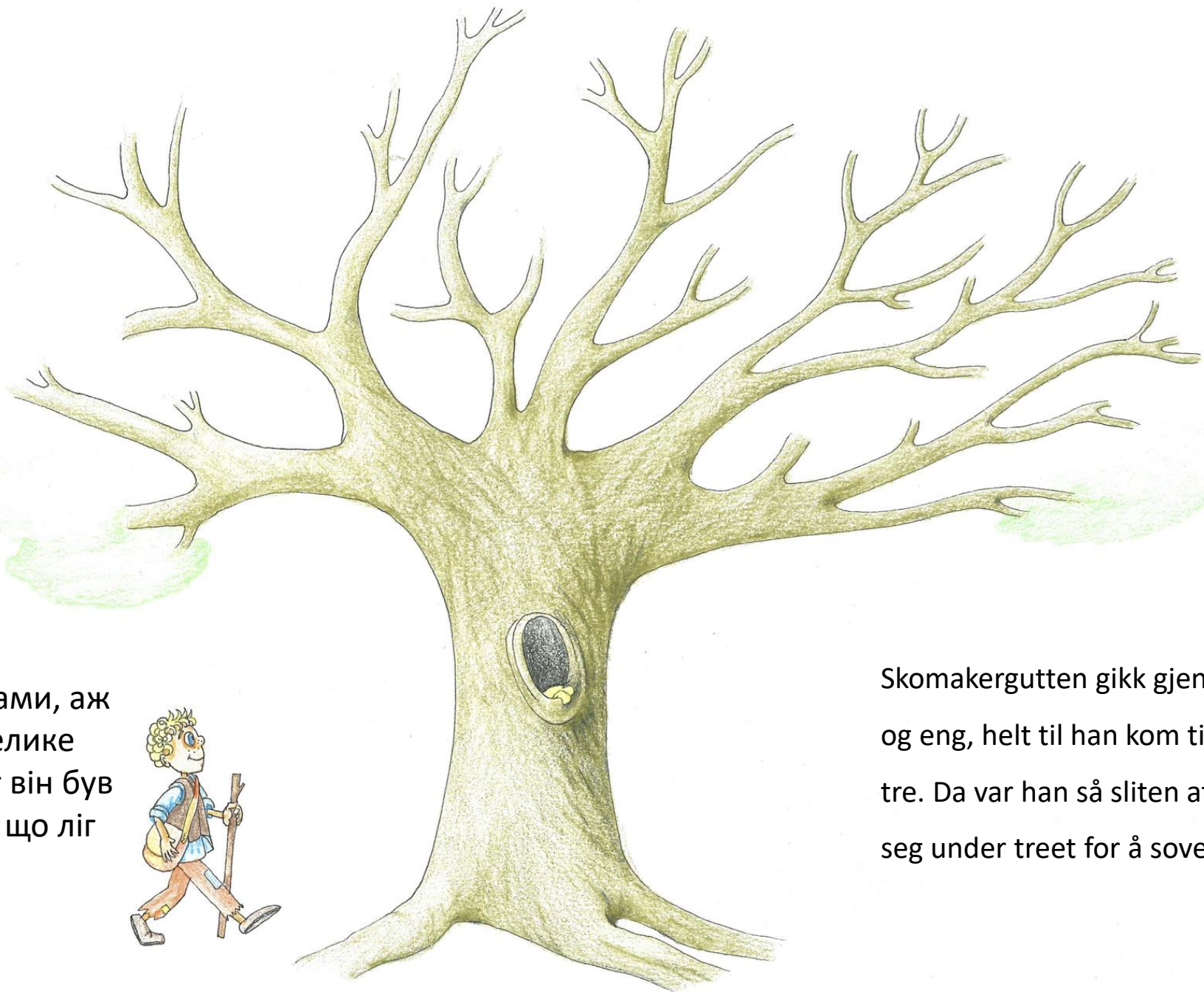

Тоді рибки висунули голови з води і сказали:

«Дякуємо, що ти був добрим і порядним, ми тебе ніколи не забудемо. Ми обіцяємо прийти тобі на допомогу». — «Хе, хе, як ви збираєтеся мені допомогти?» — сказав хлопець і пішов далі.

Da stakk fiskene hodene opp av vannet og sa: «Takk for at du var snill og grei, vi skal aldri glemme deg. Vi lover å komme og hjelpe deg». «He, he, hvordan skal dere hjelpe meg?» sa gutten og fortsatte på sin vei.

Йшов він полями й лугами, аж поки не натрапив на велике дерево. На той момент він був вже таким втомленим, що ліг під деревом спати.

Skomakergutten gikk gjennom mark og eng, helt til han kom til et stort tre. Da var han så sliten at han la seg under treet for å sove.

«Бззззз», — раптом почув він. Він підвівся й озирнувся. Над його головою у всі боки кружляло безліч бджіл. "Що трапилось?" подумав він. "Ага!" Він помітив витягнуті з дупла дерева вулики, і розкиданий навколо бджолиний віск. «Я знаю, як це — втратити дім», — сказав хлопець, збираючи кульки до купи. Тепер бджоли знову могли збирати мед і відкладати яйця.

«Bzzzzzzz,» hørte han plutselig. Han reiste seg og så seg rundt. Over hodet hans virvlet det mange bier til alle kanter.

«Hva har skjedd?» tenkte han.

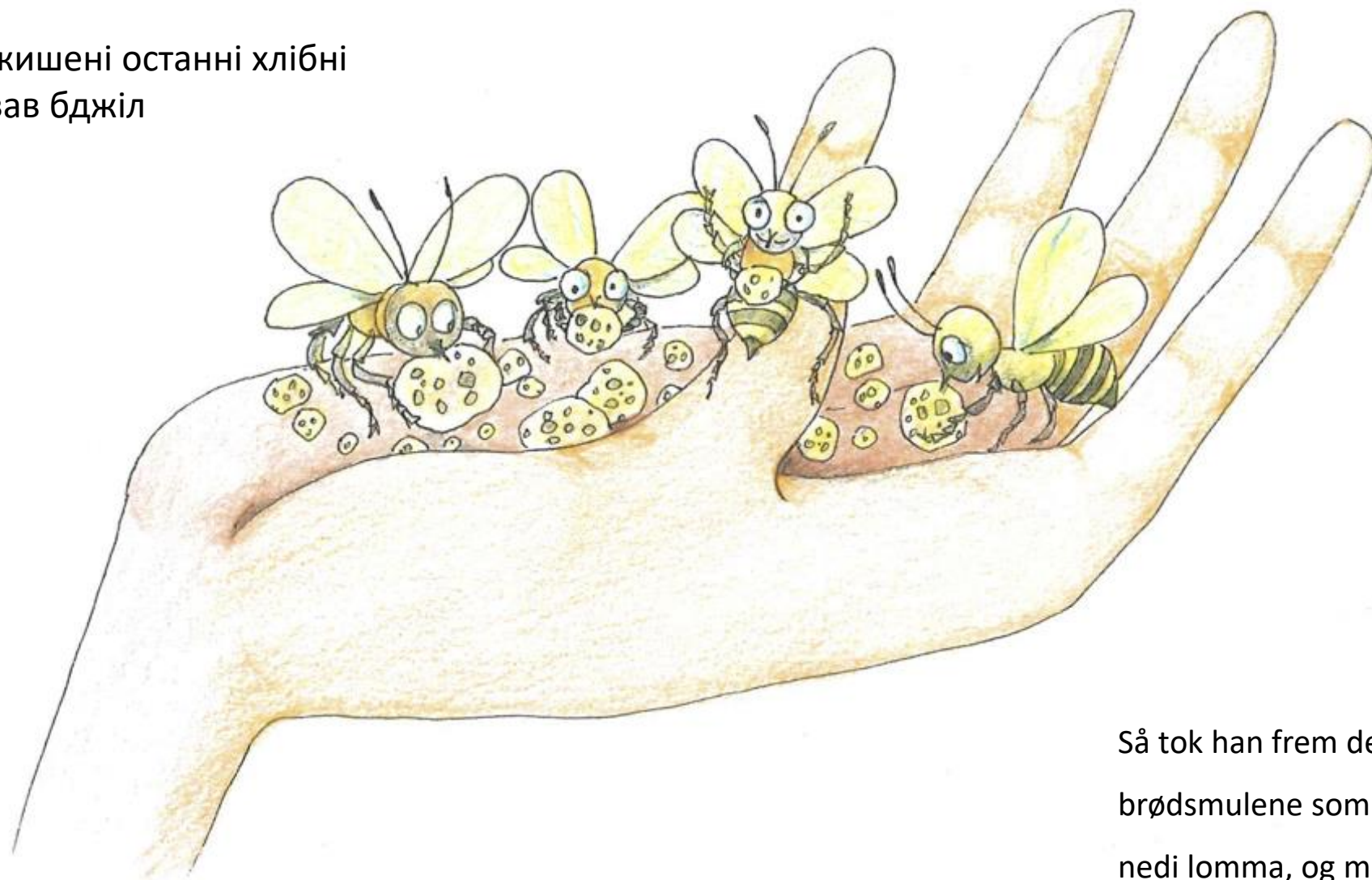
«Aha!» Han la merke til noen bikuber som var dratt ut av trehuler, og bivoks som hadde blitt kastet rundt omkring.

«Jeg vet hvordan det er å miste et hjem,» sa gutten og satte kubene sammen igjen.

Nå kunne biene samle honning og legge egg igjen.

Тоді він дістав із кишені останні хлібні
крихти й нагодував бджіл

Så tok han frem de siste
brødsmulene som han fant
nedi lomma, og matet biene.

Після чого він заснув.

Deretter sovnet han.

Наступного дня хлопець прокинувся і помітив, що він дуже голодний. У нього вже не залишилося хлібних крихт. «Мені потрібно піти знайти трохи їжі», — сказав він. Аж тут бджоли зробили коло навколо його голови і сказали: «Дякуємо, що ти був добрим і порядним, ми тебе ніколи не забудемо. Ми обіцяємо прийти тобі на допомогу». «Як ви збираєшся мені допомогти?» — сказав хлопець і пішов далі.

Neste dag sto gutten opp og merket at han var kjempesulten.

Han hadde ikke flere brødsmuler igjen. «Jeg må dra og finne noe mat,» sa han.

Da slo biene en sirkel rundt hodet hans og sa: «*Takk for at du var snill og grei, vi skal aldri glemme deg. Vi lover å komme og hjelpe deg*». «*Hvordan skal dere hjelpe meg?*» sa gutten og fortsatte på sin vei.

Йшов він полями та
лугами, аж поки не
дійшов до міста. У місті
було багато будинків.
Посеред будинків стояв
замок. У центрі замку
була вежа.

Han gikk gjennom mark og
eng, helt til han kom til en
by. I byen var det mange
hus. Midt mellom husene
var det et slott. I midten
av slottet var det et tårn.

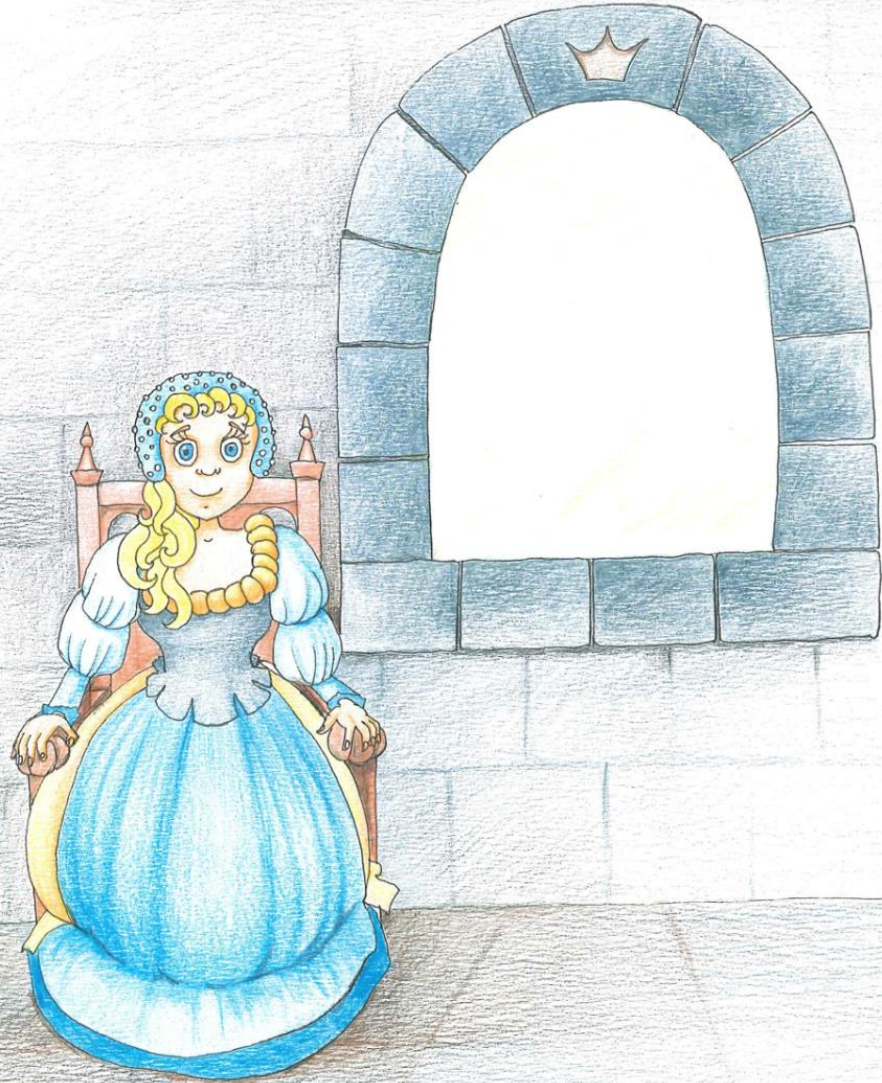

Вона була така висока, така висока! Зверху у вежі була одна кімната.

Tårnet var kjempehøyt og oppe i tårnet var det et rom.

У тій кімнаті жила прекрасна принцеса. Вона була зачинена, а ключа був загублений. Її мати сказала, що той, кому вдасться знайти ключ від її кімнати, зможе одружитися з нею.

Inni rommet var det en vakker prinsesse. Hun var låst inne og nøkkelen var borte. Den som klarer å finne nøkkelen til rommet hennes, skulle få gifte seg med henne, hadde moren hennes sagt.

Син шевця захотів ризикнути. Тож він пішов до замку і постукав.

Skomakergutten ville ta sjansen. Derfor dro han til slottet og banket på.

Двері відчинила мати принцеси. У неї були великі вуха, горбатий ніс, довгий чорний капелюх на голові і мітла між ніг. Вона була справжньою відьмою!

Moren til prinsessa åpnet døra.

Hun hadde store ører, krokete nese, svart stor hatt på hodet og en feiekost mellom bena.

Hun var rett og slett en heks!

— «Ти тут, щоб одружитися з принцесою?» — запитала відьма. — «Так,» — тремтячим голосом відповів син шевця. «Тоді ти повинен виконати три завдання», — сказала відьма. «Якщо ти не справишся хоч з одним з них, я скручу тобі шию!» — «Давай мені завдання,» — перелякано сказав син шевця.

«Er du her for å gifte deg med prinsessa?» spurte hekse.

«Ja,» svarte Skomakergutten skjelvende.

«Da må du greie å gjøre tre oppgaver,» sa hekse.

«Hvis du ikke klarer en av dem, vil jeg vri om halsen på deg!»

«Gi meg oppgavene,» sa Skomakergutten redd.

Тоді відьма висипала перед ним купу піску перемішаного з великою кількістю дрібних макових зерен. «Ти повинен відділити пісок від маку», — сказала відьма. — «Якщо ти не встигнеш зробити це до заходу сонця, я скручу тобі шию!»

Da tømte hekse en haug med sand og masse bittesmå valmuefrø foran ham.

«Du skal skille sanden fra valmuefrøene,» sa hekse.

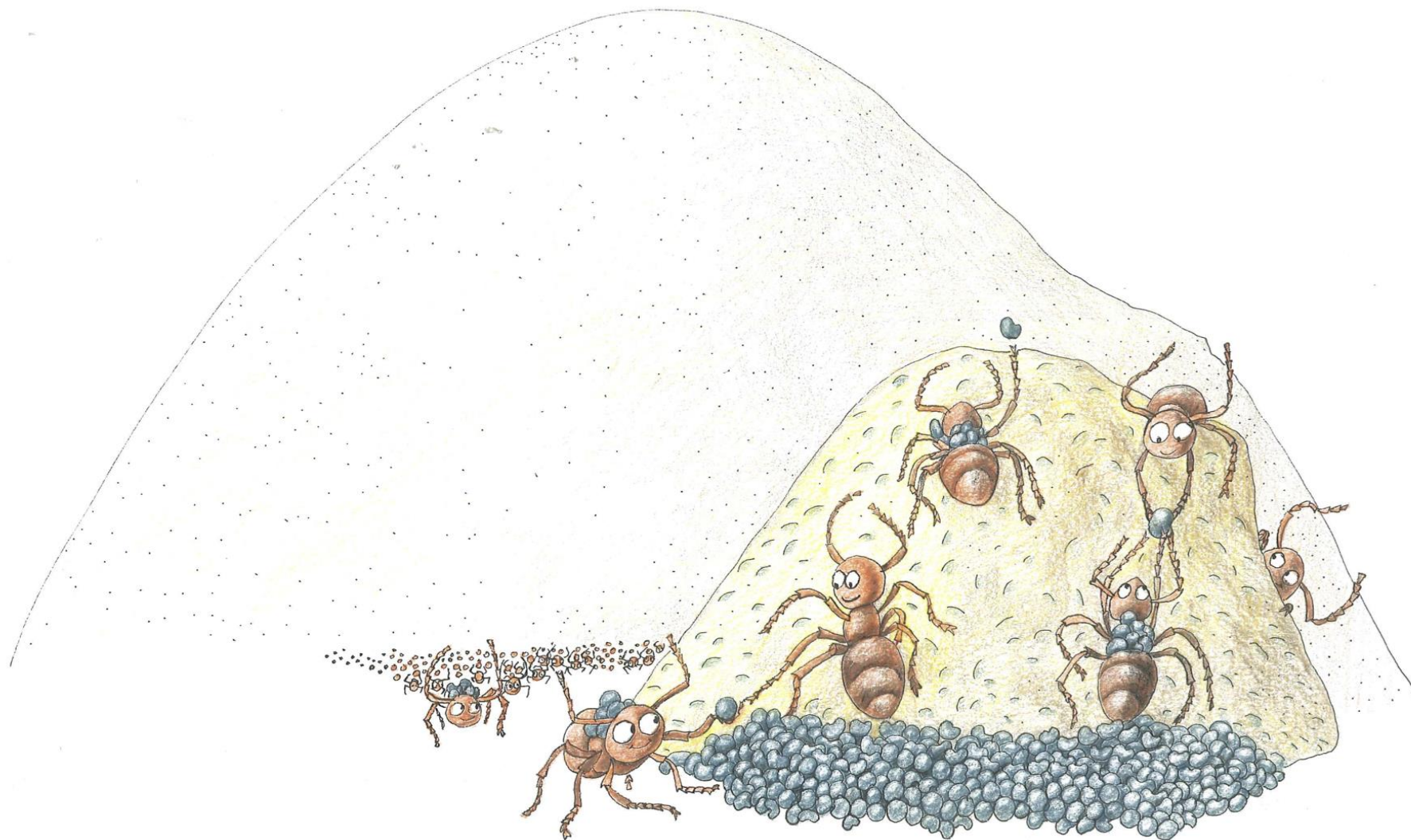
«Rekker du det ikke til solnedgang, vrir jeg om halsen på deg!»

Хлопець прийнявся за роботу, він діставав одну за одною зернятка маку з піску. Він працював і працював, аж поки сонце почало сідати. — «Залишилося все ще багато роботи» — втомлено сказав хлопець. «Я більше не можу. Тепер відьма зверне мені шию!» Раптом він відчув, як щось ворухиться на його пальцях. Це були мурахи, які прийшли йому на допомогу!

Gutten satte i gang. Han tok ett og ett av valmuefrøene ut fra sanda. Han jobbet og jobbet, helt til sola begynte å gå ned. «Det er fortsatt masse igjen,» sa gutten sliten. «Jeg klarer ikke mer. Nå kommer heksa til å vri om halsen på meg!» Plutselig følte han noe som rørte på seg. Det var maurene som hadde kommet for å hjelpe ham!

Мурахи прийняли за роботу і відокремили мак від піску. І на один, два, три справа була зроблена!

Maurene satte i gang og skilte valmuefrøene fra sanda. Og på én, to, og tre var jobben gjort!

Хлопець узяв відерце з маком,
очищене від піску, і побіг до
відьми. — «Це тобі пощастило!»
— роздратовано сказала відьма.

Gutten tok med seg bøtta med
valmuefrø, fri for sand, og løp til hekse.
«Nå hadde du flaks!» sa hekse irritert.

Наступного дня відьма дала сину шевця ще складніше завдання: «Ключ від кімнати принцеси впав у річку. Знайди його! Якщо ти не встигнеш до вечора, я скрочу тобі шию!» — сказала відьма, голосно засміявшись.

Dagen etter ga hekse Skomakergutten en enda vanskeligere oppgave:
«Nøkkelen til rommet til prinsessa har falt ned i elven. Finn den! Rekker du det ikke til i kveld, vrir jeg om halsen på deg!» sa hekse mens hun lo høyt.

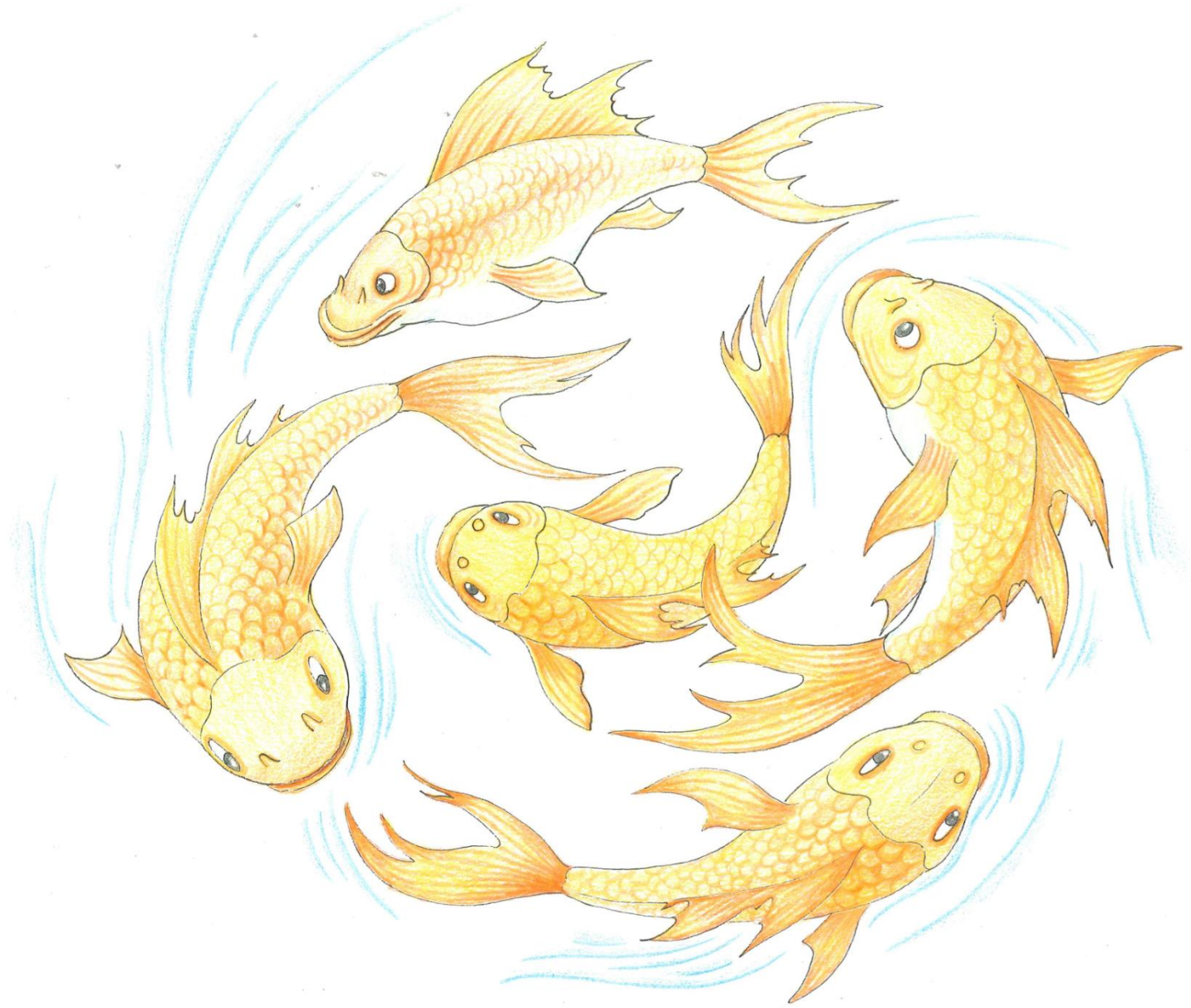
Син шевця пішов до річки і почав шукати ключа. Але тут він зрозумів, що не вміє плавати! «Що мені тепер робити, відьма скрутить мені шию», — сказав хлопець, коли сонце почало сідати.

Skomakergutten gikk til elven og begynte å lete etter nøkkelen. Men så kom han på at han ikke kunne svømme! «Hva skal jeg gjøre nå, hekse kommer til å vri om halsen på meg», sa gutten i det sola begynte å gå ned.

Раптом кілька крапель води попали йому на обличчя. Він подивився вниз, у річку.

Plutselig sprutet det noen vandrdåper i ansiktet hans. Han så ned i elven.

Там були всі золоті рибки! Вони прийшли йому на допомогу.

Der var alle gullfiskene! De hadde kommet for å hjelpe ham.

Рибки попливли глибоко на дно і знайшла ключ, який був заритий у піщане дно.

Fiskene svømte til bunnen og fant nøkkelen som var gravd ned i sandbunnen.

Вони віддали його хлопцеві.

De ga nøkkelen til gutten.

Хлопець побіг до відьми і сказав: «У мене є ключ!»
— «Тобі знову пощастило,» — сказала ще більше роздратована відьма.

Gutten sprang bort til hekse og sa: «Jeg har nøkkelen!» «Nå hadde du flaks,» sa hekse enda mer irritert.

Потім син шевця і відьма сіли на відьмину мітлу і полетіли сходами на вежу замку. Вони вставили ключ і відчинили двері до кімнати принцеси.

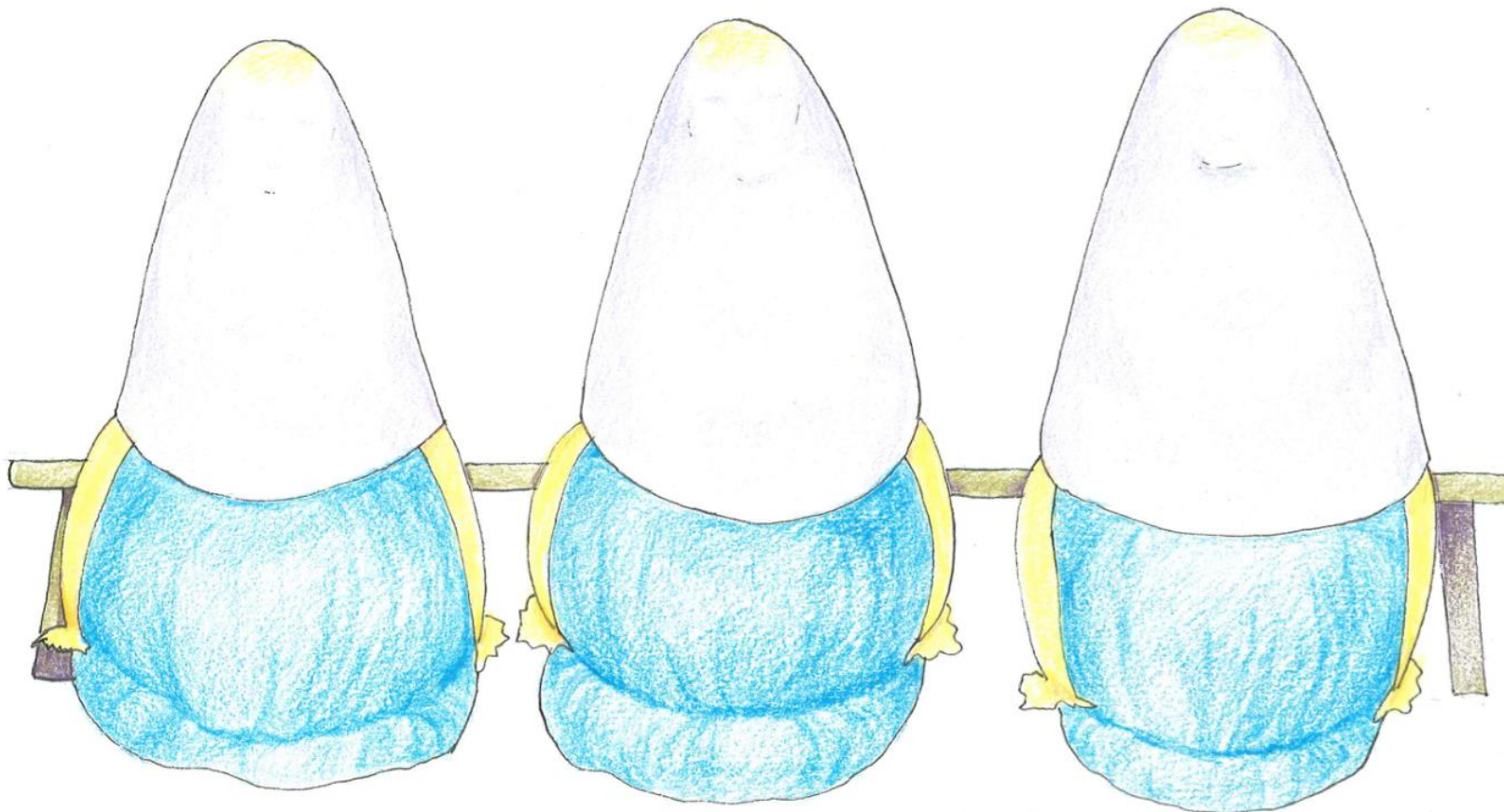
Så satte Skomakergutten og heksa seg på feiekosten til heksa og fløy opp trappa til slottstårnet.

De satte inn nøkkelen og åpnet døra til prinsessens kammer.

Там сиділи три дівчини, вкриті довгими білими вузями. Всі вони виглядали однаково! «Якщо ти вгадаєш, хто з них принцеса, то можеш з нею одружитися», — сказала відьма. «Якщо ти не вгадаєш, я скрочу тобі шию!»

"Вони виглядають абсолютно однаково!" сказав хлопець. «Тепер відьма скрочить мені шию!»

Der satt det tre kvinner dekket med lange, hvite slør. Alle så like ut! «Hvis du gjetter hvem som er prinsessa, kan du gifte deg med henne. Gjetter du feil, vrir jeg om halsen på deg!» sa hekse «De ser jo helt like ut!» sa gutten. Nå kommer hekse til å vri om halsen på meg!»

«Бззззззззз», — почув він раптом. Він подивився вгору,
а крізь вікно одна за одною залетіли бджоли. І вмить
всі бджоли були вже там!

«Bzzzzzzzzzzz», hørte han plutselig.

Han så opp, og inn gjennom vinduet fløy det inn bier, den
ene etter den andre. Plutselig var alle biene der!

Бджоли роїлися навколо однієї з трьох покритих дівчат і разом утворили красиву золоту корону над її головою. «Це принцеса! Вона із золотою короною!» — сказав хлопець, показуючи на дівчину з бджолами, які роїлися навколо її голови.

Biene svermet rundt en av de tre tilslørte kvinnene, og sammen formet de en vakker gullkrone over hodet hennes. «Det er prinsessa! Hun med gullkronen på!» sa gutten og pekte på hun som var omsvermet av biene.

Вони зняли вуалі з обличь, і виявилось, що хлопець правильно вгадав. — «Тобі, мабуть, знову пощастило!» — сердито й роздратовано сказала відьма.

Kvinnene fjernet ansiktsslørene sine, og det viste seg at gutten hadde gjettet riktig. «Nå hadde du jammen meg flaks!» sa hekse sint og irritert.

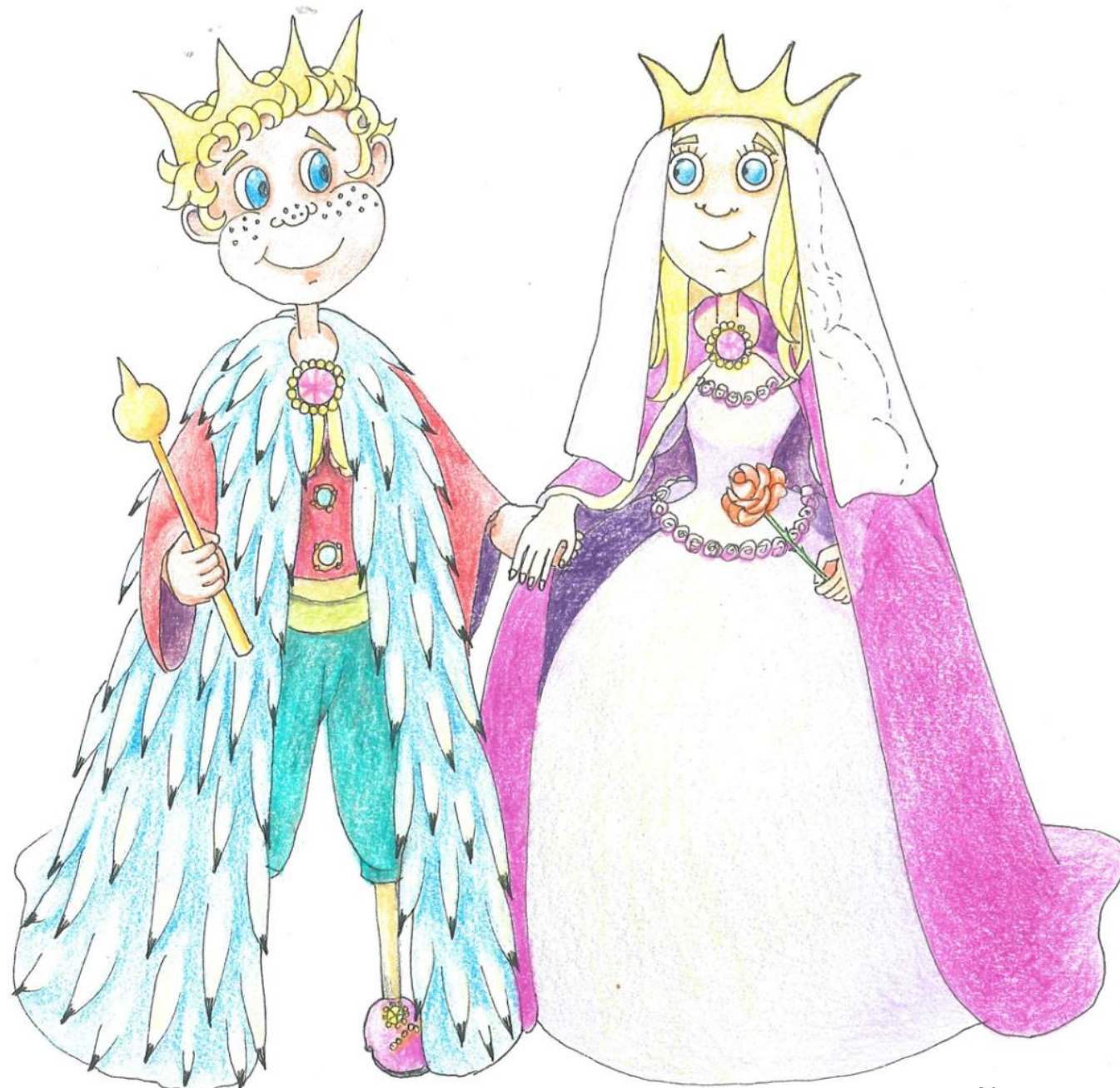
Але відьма дотрималася свого слова. Синові шевця дозволили одружитися з принцесою, і він став королем країни. І з того дня більше не було ні розлючених шевців, ні злих відьом, які б когось могли образити.

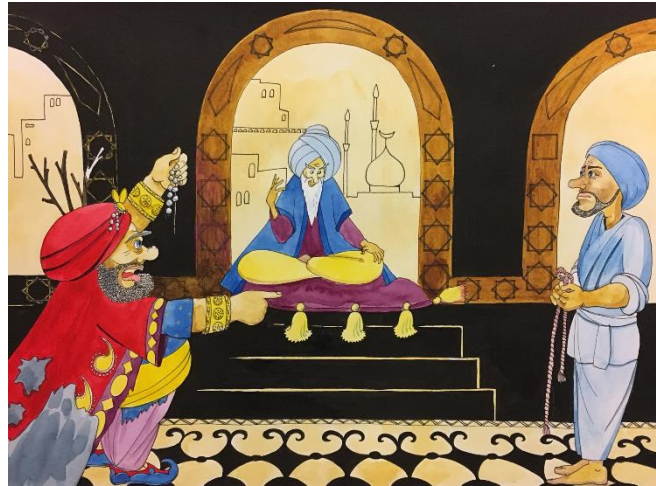
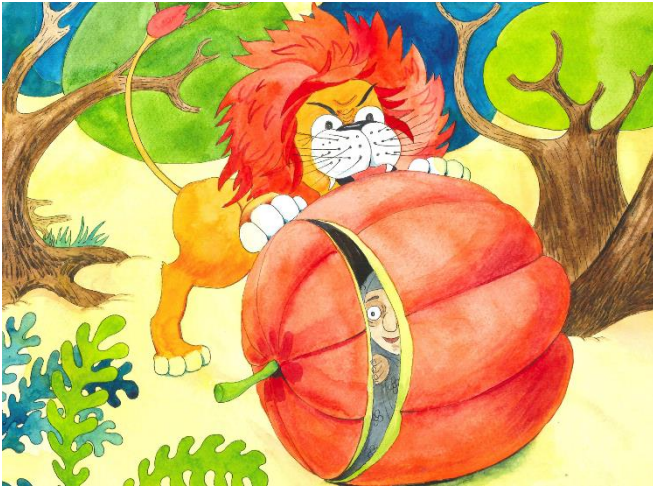
От і казочці кінець, а хто слухав молодець!

Heksa holdt ord og Skomakergutten fikk gifte seg med prinsessa og ble konge i landet.

Etter den dagen var det ingen sinte skomakere eller onde hekser som plaget dem lenger.

Snipp snapp snute, så var eventyret ute.

Fortellingen er laget med illustrasjoner fra Svetlana Voronkova

Finn flere fortellinger på

www.morsmal.no